

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3C/61/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206305
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5812206305.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom JUDr. Milanom Antalom, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Bratislava, Pribinova ul. 25, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I/ Súd návrh žalobcu **z a m i e t a**.

II/ Súd návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 14.11.2014 **z a m i e t a**.

III/ Žalovanej súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom podaným na Okresnom súde Námestovo dňa 27.9.2012, domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 125 Eur titulom majetkovej škody, sumy 385 Eur titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že v exekučnom konaní Okresný súd Námestovo nerozhodol v 15-dňovej zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, k rozhodnutiu o poverení došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 7 mesiacov) a to rozhodnutím o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 23.7.2009. Tým mu mala vzniknúť jednak majetková škoda, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 Eur.

Celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, a to výlučne vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu márne sumu 125 Eur.

Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným

zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenčie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o prieťahy v konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000 Sk, t.j. cca 660 Eur. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 385 Eur s tým, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný za celých 7 mesiacov (viac ako 227 dní). Uviedol, že výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie doktríny ústavného súdu teda 660 Eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55 eur za mesiac. Žalobca ďalej uviedol, že postupoval podľa ustanovenia §15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Vo svojom návrhu doručenom Okresnému súdu Námestovo zároveň žalobca vzniesol námietku zaujatosti sudcov uvedeného súdu a vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania, žiadal o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a o prikázaní veci inému súdu.

Krajský súd v Žiline ako súd nadriadený uznesením č.k. 8NcC/41/2013-25 zo dňa 30.1.2013 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Námestovo JUDr. Monika Kurjaková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 3C/61/2012. Uznesenie žalobcovi bolo doručené dňa 9.9.2013 (čl. 29).

Žalovaná vo vyjadrení k výzve súdu (čl. 34) uviedla, že žalobca neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú na prerokovanie jeho nároku, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený. Nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Žalobca podaním doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 16.6.2014 oznámil, že súdu predložil originál znaleckého posudku č. 1/2014, ktorý dňa 17.1.2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĽ, s.r.o., ktorý je založený na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 8C/155/2012.

Na pojednávaní dňa 20.11.2014 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov s použitím ust. § 101 ods. 2 O.s.p., keď právnomu zástupcovi žalobcu, žalobcovi a žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 31.10.2014.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu požiadal podaním zo dňa 14.11.2014 doručeným okresnému súdu dňa 18.11.2014, navrhol zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Súd túto subjektívnu výhradu žalobcu nepovažoval za dôležitý dôvod pre odročenie, či dokonca zrušenie pojednávania, keďže o tejto otázke už rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30.1.2013, č.k. 8NcC/41/2013-25, ktorým zákonného sudcu JUDr. Moniku Kurjakovú nevylúčil z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Spolu s týmto návrhom podal aj návrh na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR vo veci 8NcC/41/2013 Krajského súdu v Žiline, pretože podľa názoru žalobcu Krajský súd v Žiline porušil jeho práva tým, že nevylúčil sudcu povereného prejednávaním veci, a tým boli porušené jeho práva na zákonného sudcu a právo na nestranný súd. Prerušenie konania navrhol do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, kde okrem iného žalobca navrhuje zrušenie uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.1.2013 sp. zn.: 8NcC/41/2013 a vrátenia veci tomuto súdu na ďalšie konanie.

V zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. V zmysle tohto ustanovenia je teda povinnosť súdu konanie prerušiť, ak ide o otázku, ktorá nespadá do kompetencie súdu. O daný prípad však v tejto veci nejde, keďže o námietke zaujatosti v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rozhodol Krajský súd v Žiline, týmto rozhodnutím je tunajší súd viazaný, a teda nebol dôvod na prerušenie konania, pretože o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté podľa zákonných ustanovení upravujúcich procesný postup súdu.

Pokiaľ ide o prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., v zmysle tohto ustanovenia môže konanie súd prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Ide o ustanovenie, kde súd len môže konanie prerušiť podľa svojho uváženia. Ako bolo vyššie uvedené, o zaujatosti sudcov tunajšieho súdu bolo už nadriadeným súdom rozhodnuté a súd je týmto rozhodnutím viazaný, nie je dôvod na prerušenie konania vzhľadom na to, že žalobca podal ústavnú sťažnosť na Ústavný súd SR, k čomu súd uvádza, že žalobca ani neosvedčil skutočnosť, že sťažnosť na ústavný súd podal, keďže predložil len rovnopis sťažnosti bez dokladu preukazujúceho jej podanie.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom ku dňu podania návrhu štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6-tich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v čase začatia exekúcie súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15-tich dní odo dňa doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca si uplatnil u žalovanej nárok na náhradu škody a nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. O tejto žiadosti doposiaľ nebolo rozhodnuté. Je nesporné, že lehota 6-ich mesiacov od jej podania už uplynula a preto sa žalobca domáha uspokojenia svojho nároku na súde v zmysle § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu.

Žalobca si uplatňoval svoj nárok na náhradu škody s nárokom na nemajetkovú ujmu na základe tej skutočnosti, že v konkrétnom exekučnom konaní nerozhodol okresný súd v zákonnej 15-dňovej lehote

o žiadosti súdneho exekútora, a tým došlo ku vzniku škody na strane žalobcu na základe nesprávneho úradného postupu súdu.

V predmetnej exekučnej veci súd zistil, že v konaní, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Námestovo pod číslom 6Er/139/2009. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 7.3.2009 spísaním zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým a súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 22.3.2009, doručené súdu dňa 6.4.2009.

Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 09655/08, ktorý vydal Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 10.10.2008 a ktorý sa stal právoplatným dňa 3.11.2008 a vykonateľný dňa 6.11.2008. O žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia súd rozhodol tak, že poveril dňa 23.7.2009 č. 5507 004297 súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 62, Bratislava.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.) v znení účinnom do 31.05.2010 určovalo povinnosť súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do 15-tich dní od doručenia jeho žiadosti.

Zákonom č. 144/2010 Z.z. došlo s účinnosťou od 01.06.2010 k novelizácii tohto ustanovenia tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku, podľa ktorého možno exekúciu vykonať aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila (§ 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku) alebo na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených (§ 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku).

Nemožno spochybníť, že Okresný súd Námestovo v danej exekučnej veci nerozhodol v lehote ustanovenej Exekučným poriadkom tak, ako na to poukazuje žalobca. Touto lehotou však okresný súd nebol viazaný. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekúcie lehota 15-tich dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. V uvedenom ustanovení je výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c) a d) Exekučného poriadku teda notársku zápisnicu a vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského rozsudku. Dôvodom tejto výnimky je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré ani nemusia byť prílohou návrhu na vykonanie exekúcie a to napr. rozhodcovskej zmluvy, alebo rozhodcovskej doložky.

V danom prípade teda exekučný súd teda nemal povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15-tich dní, keďže exekúcia bola navrhovaná na podklade rozhodcovského rozhodnutia. Súčasne je z uvedeného exekučného spisu zrejmé, že exekučný spis vzhľadom na povahu veci konal bez zbytočných prietahov. Po obdržaní žiadosti súdneho exekútora vykonal nevyhnutné úkony smerujúce k rozhodnutiu veci, konkrétne vyzval súdneho exekútora na opravu, resp. zosúladiť návrhu na začatie exekúcie s exekučným titulom v časti vymáhanej povinnosti listom zo dňa 20.4.2009 a následne listom zo dňa 24.6.2009. Opravená zápisnica spísaná pred súdnym exekútorom v správne určenej výške v časti vymáhanej pohľadávky predstavujúcej úrok z omeškania bola Okresnému súdu Námestovo doručená dňa 13.7.2009. Poverením č.: 5507 004297, zo dňa 23.7.2009 rozhodol, že poveruje JUDr. Rudolfa Krutého súdneho exekútora so sídlom Záhradnícka č. 62, Bratislava na vykonanie exekúcie.

Na základe tejto skutočnosti je možné konštatovať, že žalobca nepreukázal jednu zo zákonných podmienok pre vznik prípadného nároku na náhradu škody, prípadne nároku na nemajetkovú ujmu, a to nesprávny úradný postup okresného súdu, a preto v ďalšom konaní sa súd nezaoberal skúmaním otázky, či na strane žalobcu týmto prípadným nesprávnym úradným postupom vznikla škoda alebo iná nemajetková ujma a či existuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, prípadne nemajetkovej ujmy na strane žalobcu, pretože exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok.

Pokiaľ by na strane žalobcu mala vzniknúť škoda, prípadne nemajetková ujma na základe konštatovania zbytočných prieťahov v konaní, je potrebné na jednej strane uviesť, že v právomoci okresného súdu nie je konštatovať, že v danej veci došlo k prieťahom v konaní, keďže toto oprávnenie konštatovať túto skutočnosť môže len ústavný súd na základe sťažnosti oprávnenej osoby a na druhej strane je potrebné uviesť, že v danej veci neplatila lehota 15 dní na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na judikatúru Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru (ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, II. ÚS 57/01). Pojem zbytočné prieťahy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne, s ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy (I. ÚS 63/00).

Nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľko mesiacov, ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 42/01). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že žalobca podáva hromadne v rámci celej Slovenskej republiky niekoľko tisíc až desiatok tisíc návrhov na exekúciu na základe exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov, a tým defacto znemožňuje rozhodnúť súdom v primeraných lehotách, pričom návrhy na exekúciu podáva opakovane aj po tom, ako boli právoplatne judikované okolnosti, že žalobcom používané exekučné tituly obsahujú neprijateľné podmienky a pre ich rozpor so zákonom sa žiadosti o vydanie poverenia zamietajú. Tým zo strany žalobcu dochádza k šikanóznemu výkonu práva, keďže hromadnými podaniami znefunkčuje súdy, čoho následkom je to, že súdy nemôžu vydávať rozhodnutia v primeraných lehotách, ktorú skutočnosť vlastne spôsobuje samotný žalobca a túto situáciu zneužíva tým, že podáva návrhy na náhradu škody voči štátu za nesprávny úradný postup súdov. Takýto šikanózný výkon práva nemôže požívať súdnu ochranu, keďže žalobca chce ťažiť zo situácie, ktorú sám svojím konaním a podnikateľskými aktivitami spôsobil.

Vzhľadom na to, že zo strany okresného súdu v rámci exekučného konania nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a súd nemôže konštatovať, že došlo k zbytočným prieťahom pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré by zakladali právo žalobcu na náhradu škody, prípadne nemajetkovú ujmu, súd návrh žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

Súdu z rozhodovacej činnosti je známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní, pričom v dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula.

Žalobca dňa 2.7.2014 predložil tunajšiemu súdu znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorý bol Okresným súdom Námestovo založený pod sp. zn. Spr 619/14. V bode 2 úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že znalecký posudok bol vypracovaný za účelom súdneho konania avšak nie je v ňom bližšie špecifikované, akého súdneho konania. Nakoľko ide o všeobecný znalecký posudok a nejedná sa o posudok, ktorý by bol vypracovaný na túto konkrétnu právnu vec, súd na neho neprihliadal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože trovy konania nevyčíslila a ani zo spisu jej žiadne nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

jeho

Podľa § 205 OSP ods. 1, 2 v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(3) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z.).